

НАСТАВНИК, ВЧЕНИЙ, ПЕДАГОГ ДО 100-РІЧЧЯ ВІД НАРОДЖЕННЯ ПРОФЕСОРА Г.А. ПІСКОРСЬКОГО

10 липня 2013 виповнюється 100 років від дня народження чудового педагога і відомого українського вченого, доктора технічних наук, професора, Заслуженого діяча науки і техніки України Георгія Августиновича Піскорського. Блискучий педагог і учений, з глибокими енциклопедичними знаннями в багатьох галузях науки і техніки, Георгій Августинович виховав сотні першокласних спеціалістів для різних галузей промисловості, підготував майже 50 кандидатів технічних наук, дав путівку в життя багатьом докторам технічних наук.

Життєвий шлях Г.А. Піскорського до наукових і педагогічних вершин був нелегким і тернистим. Г.А. Піскорський народився 10 липня 1913 року в місті Києві в родині службовців. У 1932 році Г.А. Піскорський закінчив Київський механічний технікум за спеціальністю «Холодна обробка металів» і приступив до роботи на посаді конструктора знаменитого Київського заводу «Більшовик». Робота конструктора вимагала нових, ґрунтовних знань в галузі машинобудування, і він без відриву від виробництва закінчив вечірнє відділення Київського індустріального інституту. Отримавши диплом інженера механіка з верстатобудування, його як одного з кращих випускників було направлено до аспірантури.

У 1938 Г.А. Піскорський приступив до роботи у Київському технологічному інституті шкіряної промисловості (в даний час це Київський національний університет технологій та дизайну) на кафедрі технології металів, де почав активно займатися науковою діяльністю. Дисертаційну роботу в галузі динаміки автоматичних пристроїв Г.А. Піскорський завершив весною 1941 року, але подальша наукова робота була перервана Великою Вітчизняною війною. Складні і трагічні життєві обставини не дозволили Георгію Августиновичу взяти участь у бойових діях на полях Великої Вітчизняної війни, але його праця в ім'я перемоги, пов'язана з ремонтом автотракторної техніки, була високо оцінена державою – у 1947 році він був нагороджений медаллю «За доблесну працю в роки Великої Вітчизняної війни».

З 1946 по 1953 рік Г.А. Піскорський працює головним інженером ремонтно-механічних майстерень у м. Києві, приділяючи велику увагу автоматизації процесу зварювання трубопроводів.

У 1953 році Георгій Августинович переходить на роботу до Київського технологічного інституту легкої промисловості (КТІЛП), де цілком присвячує себе педагогічній та науковій діяльності. Усе подальше життя Г.А. Піскорського пов'язане з КТІЛП. У цьому ж році його обирають на посаду доцента кафедри деталей машин. У 1954 році він успішно захищає кандидатську дисертацію на тему «Автоматичний контроль дрібних зовнішніх різьб», а в 1955 році обирається завідувачем кафедри машин та апаратів легкої промисловості. Цю кафедру Георгій Августинович очолював до 1983 року, а потім до кінця свого життя працював у її складі на посаді професора. До 1959 року напрям наукових робіт Г.А. Піскорського був пов'язаний з системами автоматичного контролю різьбових з'єднань, а з 1960 року всі його наукові інтереси зосередились на вирішенні проблем автоматизації машин взуттєвого виробництва. Доцільність і своєчасність наукової роботи, що проводилася, була зумовлена низкою технічних і соціальних чинників: малим машинним часом більшості операцій обробки деталей та виробів на взуттєвих підприємствах; високим темпом одноманітних рухів операторів; гострим і постійно зростаючим дефіцитом робочої сили у взуттєвій промисловості; високими плановими темпами розвитку взуттєвої галузі в країні.

Найбільш реальним шляхом вирішення поставлених завдань на той час було створення та впровадження автоматизованих завантажувальних пристроїв для взуттєвих машин, що дозволяло суттєво скоротити витрати часу на основних технологічних операціях за рахунок механізації і часткової автоматизації взуттєвого виробництва. При розв'язанні задач автоматизації процесів завантаження взуттєвих машин деталями взуття особисто Г.А. Піскорським був проведений значний комплекс теоретичних та експериментальних досліджень. Такий підхід сприяв створенню ряду принципово нових, революційних технічних рішень завантажувальних пристроїв, які були успішно впроваджені на багатьох підприємствах галузі колишнього Радянського Союзу і захищені Авторськими свідоцтвами СРСР. Крім того, виконані ним дослідження дозволили визначити перспективні напрями подальших розробок для

створення нових завантажувальних і складальних систем, що в подальшому лягло в основу робіт його учнів, які успішно продовжували і розвивали цей напрямок.

У 1973 році Г.А. Піскорський на основі узагальнення отриманих результатів та дослідження запропонованих розробок завантажувальних пристроїв для автоматизації взуттєвих машин захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук за темою «Дослідження процесів автоматичного завантаження взуттєвих машин». В результаті проведених досліджень було опубліковано більше ніж 300 наукових праць, у тому числі монографії: «Взуттєві машини і гідропривод», «Гідравлічні та пневматичні пристрої машин».

Г.А. Піскорський створив кафедру машин і апаратів легкої промисловості не тільки в КТІЛП, надалі він доклав багато зусиль для народження аналогічних кафедр в Джамбулі, Улан-Уде, Хмельницькому та інших містах колишнього СРСР. Під керівництвом Георгія Августиновича було захищено майже 50 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук, причому всі роботи продовжували та розвивали започаткований ним науковий напрямок. Сьогодні учні Г.А. Піскорського працюють у різних містах України, а також в країнах ближнього і далекого зарубіжжя. Географія місць їх роботи дуже широка: Казахстан, Франція, Росія, Польща, Білорусія, Чехія та навіть інші континенти. Однак особливе місце у його житті завжди займало місто Хмельницький (Україна). Саме тут, в Хмельницькому національному університеті, працює найбільше його учнів: ректор університету професор Скиба М.Є., декани Драпак Г.М. та Кармаліта А.К., завідувачі кафедрами, професори і доценти. В цьому університеті професор Г.А. Піскорський за сумісництвом працював завідувачем кафедри машин та апаратів легкої промисловості у колі своїх відданих учнів, вірних і щирих друзів.

Якраз на останні роки життя Георгія Августиновича припав бурхливий розвиток досліджень в галузі робототехніки, і він з властивими йому молодечим завзяттям і енергією захопився цим новим для себе науковим напрямом. Активно досліджував і вивчав можливості застосування робототехніки у легкій промисловості, добившись при цьому чималих успіхів. Саме тому професору Г.А. Піскорському Мінвуз України доручив очолити цільову комплексну всеукраїнську програму «Роботи». Георгій Августинович опублікував ряд фундаментальних наукових праць з цього напрямку, серед них «Робототехнічні системи в легкій промисловості», «Перспективи використання роботів в легкій промисловості» та інші.

Г. А. Піскорський володів енциклопедичними знаннями у багатьох галузях науки і техніки, особливо він був відданий напрямку автоматизації машин легкої промисловості. Ці знання, надзвичайна енергійність і працелюбність дозволили йому більше 20 років плідно поєднувати роботу керівника випускової кафедри і заступника головного редактора Всесоюзного наукового журналу «Известия Вузов. Технологія лёгкой промышленности». В журналі він успішно редагував розділи, пов'язані з розробкою і дослідженням технологічного обладнання галузі, зокрема механізації і автоматизації взуттєвих, швейних, трикотажних та інших машин легкої промисловості. Працюючи над редагуванням статей, він завжди виявляв глибокі знання, тактовність і повагу до авторів. За роботу в редакції журналу Георгій Августинович неодноразово нагороджувався грамотами Мінвузу СРСР.

Велика і плідна наукова робота отримала високу оцінку – йому було присвоєне Почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Г. А. Піскорський був блискучим оратором і прекрасним педагогом, його лекції були зразком педагогічної майстерності, проявом справжньої інтелігентності, вихованості та ерудиції. Таким він назавжди залишився у пам'яті і серцях усіх його учнів та колег. За результатами багаторічної творчої педагогічної роботи він був нагороджений Почесним знаком Мінвузу СРСР «За відмінні успіхи в роботі».

Г.А. Піскорський любив життя, людей, з захопленням мандрував і відкривав світ. За кермом свого автомобіля подолав не одну тисячу кілометрів дорогами України і Росії. Підкоряв гірські перевали і глибокі печери, долав складні і небезпечні водні маршрути на байдарках, відвідував багато чудових куточків колишнього СРСР. Він багато читав, постійно стежив за новими публікаціями у технічній та художній літературі. Був всебічно розвиненою особистістю та цікавим співбесідником. Знаходив спільну мову з сивими, мудрими науковцями і захоплю сперечався, доводячи свої ідеї студентам, дуже любив спілкуватися з простими людьми, яких надзвичайно шанував і багато чому в них вчився. Він був одночасно і душею компанії, і принциповим опонентом, турботливим батьком і мудрим наставником, якого усі любили і щиро поважали.

У вічність Г.А. Піскорський відійшов 16 липня 1995, залишивши по собі найкращі спогади в серцях усіх людей, які мали щастя працювати і спілкуватися з ним: розумний, інтелігентний, тактовний, ненав'язливий, справжній Учитель в кращому розумінні цього слова!